إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ، إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَيُقَالُ: هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». «هرگاه یکی از شما فوت کند، صبح و شام جایگاهش به او عرضه می شود، اگر بهشتی باشد جایگاهش در بهشت و اگر دوزخی باشد، جایگاهش در دوزخ به او نشان داده می شود، و به او گفته می شود: این جای توست، تا روز قیامت که الله تو را حشر می نماید».

[صحیح] [متفق علیه]

و یاپیامبر صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که هرگاه بند بمیرد، در اول و آخر روز، جایگاه ویژ او را در بهشت باشد جایگاه بهشت او برایش عرضه می گردد، و اگر از اهل‌در جهنم برای او عرضه می گردد؛ اگر از اهل بهشت دوزخ باشد جایگاه دوزخ برایش عرضه می گردد، و به او گفته می شود: این همان جایگاهیست که در روز قیامت به سوی آن فرستاده می شوید؛ و در آن برای مؤمن آرامش، و برای کافر عذاب می باشد.

http://sunnah.global/hadeeth/prs/show/11210